

Kod modułu	M_WE_SEM7 DIAG OB
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka obrazowa Diagnostic imaging
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 (2,64/1,36)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr n. wet. Renata Komsta
Jednostka oferująca moduł	Pracownia Radiologii i Ultrasonografii
Cel modułu	Poznanie technik poszczególnych metod diagnostycznego obrazowania, podstawy analizy obrazów rentgenowskich, ultrasonograficznych, tomograficznych oraz badań endoskopowych oraz zasad ochrony radiologicznej w zakresie wyznaczonym limitem godzinowym. Zdobywanie umiejętności wyboru odpowiedniej metody diagnostycznego obrazowania oraz interpretacji uzyskanych wyników w różnych stanach chorobowych u różnych gatunków zwierząt.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Zalety i ograniczenia, wskazania i przeciwwskazania do wykonywania poszczególnych technik diagnostyki obrazowej. Ochrona radiologiczna. Budowa i rodzaje aparatów rentgenowskich. Zasady badania rentgenowskiego oraz interpretacja zmian patologicznych w klatce piersiowej i jamie brzusznej. Metody badań kontrastowych, Obraz radiologiczny kości w okresie osteogenezy i po osiągnięciu dojrzałości szkieletowej. Złamanie i gojenie kości, zapalenie i nowotwory kości, choroby zwyrodnieniowe kości i stawów. Przygotowanie pacjenta do badania tomograficznego, podstawy interpretacji obrazu tomograficznego. Dokumentacja przeprowadzonych badań. Aparatura, powstawanie obrazu, artefakty w badaniu ultrasonograficznym. Podstawowe zasady badania ultrasonograficznego jamy brzusznej oraz diagnostyka zmian patologicznych w jamie brzusznej. Badanie endoskopowe – instrumentarium i przygotowanie pacjenta do badania. Podstawowe zasady badania endoskopowego
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. „Diagnostyka radiologiczna i ultrasonograficzna psów i kotów” J. K. Kealy, H. McAllister, Urban & Partner, Wrocław 2007 2. Thrall D. E. (Edit.); Red. I wyd. S. Koper: „Diagnostyka radiologiczna w weterynarii”, Elsevier, Urban & Partner, Wrocław 2010. 3. Coulson A., Lewis N. – „Atlas of Interpretative Radiographic Anatomy of the Dog and Cat”, Blackwell Science, 2002 4. Gorczyca R., Wiśniewski K., Pochocki K., Różycki Z. – „Ochrona radiologiczna w pracowni rentgenowskiej”, Ex – polon, Warszawa, 1997 5. Waibl H., Mayrhofer E., Matis U. – “Atlas of Radiographic Anatomy of the Dog”, Parey Verlag, Stuttgart, 2004 6. Waibl H., Mayrhofer E., Matis U. – “Atlas of Radiographic Anatomy of the Cat”, Parey Verlag, Stuttgart, 2004
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, prezentacje multimedialne, ćwiczenia, dyskusja, egzamin ustny

Kod modułu	M_WE_SEM7 PARAZYT 2
------------	---------------------

Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Parazytologia i iwazjologia weterynaryjna 2.
	Veterinary parasitology and invasiology2.
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (1,5 / 1,5)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Krzysztof Tomczuk
Jednostka oferująca moduł	Instytut Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt Zakład Parazytologii i Chorób Inwazyjnych
Cel modułu	Omówienie występujących w Polsce i na świecie nicieni pasożytniczych oraz ektopasożytów zwierząt i człowieka oraz chorób pasożytniczych istotnych z punktów widzenia: ekonomicznego, sanitarnego i inwazyjologicznego powodowanych przez te grupy pasożytów. Uświadomienie znaczenia zoonoz pasożytniczych (z grupy nicieni i pasożytów zewnętrznych). Przedstawienie zasad nowoczesnej diagnostyki, terapii i profilaktyki chorób inwazyjnych wywoływanych przez nicienie i ektopasożyty. Współwystępowanie pasożytów oraz występujące korelacje kliniczne. .
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Przegląd inwazji nicieni u zwierząt mięsożernych, koni, przeżuwaczy, świń, ptaków i człowieka. Strategie zwalczania inwazji nicieni oraz dostępne leki stosowane w terapii chorób wywoływanych przez nicienie. Ektopasożyty zwierząt mięsożernych, człowieka, świń, koni, owiec i ich zwalczanie. Dostępne preparaty w zwalczaniu pasożytów zewnętrznych. Środowiskowe uwarunkowania występowania inwazji (pierwotniaki, helminty, ektopasożyty) oraz kontaminacja środowiska formami rozwojowymi pasożytów w kontekście zdrowia zwierząt i człowieka. Pasożyty zwierząt łownych (zające, sarny, jelenie, dziki). Zoonozy pasożytnicze.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gundlach J.L., Sadzikowski A.B.: Parazytologia i pasożyty zwierząt. PWRiL Warszawa 2004. 2. Gundlach J. L., Sadzikowski A. B.: Diagnostyka i zwalczanie inwazji pasożytów u zwierząt. Wydawnictwo Akademii Rolniczej Lublin. 3. Deryło A.: Parazytologia i akaroentomologia medyczna .PWN Warszawa 2002 4. Furmaga S.: Choroby pasożytnicze zwierząt domowych PWRiL Warszawa 1983. 5. Stefański W.:Parazytologia weterynaryjna . PWRiL Warszawa t.I 1968, t.II 1970 6. Stefański W., Żarnowski E.: Rozpoznawanie inwazji pasożytniczych u zwierząt PWRiL Warszawa 1971. 7. Eckert J. Friedchoff K.T.,Zanner H.,Deplazes P.: Lehrbuch der Parasitologie für die Tiermedizin. Enke Verlag Stuttgart 2004 8. Schnieder T.: Veterinarmedizinische Parasitologie Parey Verlag Stuttgart 2006 9. Mehlhorn H., Duwel D., Raether W.: Diagnose und Therapie der Parasiten von Haus-, Nutz- und Heimtieren. Gustav Fischer Verlag Stuttgart New York 1993.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia, prezentacje multimedialne, prezentacje na żywo, w tym zajęcia praktyczne/m. in. mikroskopia, preparaty makroskopowe utrwalone, badania laboratoryjne, preparatyka parazytologiczna, badania sekcyjne
--	--

Kod modułu	M_WE_SEM7 PARAZYT ST
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Parazytologia -staż Internship –parasitology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Krzysztof Tomczuk prof. dr hab.
Jednostka oferująca moduł	Instytut Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt Zakład Parazytologii i chorób Inwazyjnych
Cel modułu	Zajęcia mają na celu doskonalenie praktycznych umiejętności przydatnych w diagnostyce i leczeniu chorób pasożytniczych, poprzez praktyczne uczestnictwo studentów w pracach diagnostycznych w laboratorium parazytologicznym.
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Omówienie zasad BHP w laboratorium diagnostycznym. Zapoznanie się z podstawowym wyposażeniem laboratorium parazytologicznego. Badanie kału - makroskopowe, mikroskopowe (rozmaz cienkowsarstwowy, rozmaz barwiony, flotacja, dekantacja, metoda dekantacyjno-flotacyjna, metody ilościowe z użyciem komór MC Mastera,) Metody larwoskopowe, hodowla larw nicieni, metody serologiczne. Izolacja materiału genetycznego. Badania parazytologiczne prób środowiskowych. Badanie zeskrobiny.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Gundlach J.L., Sadzikowski A.B.: Parazytologia i pasożyty zwierząt. PWRiL Warszawa 2004. 2. Gundlach J. L., Sadzikowski A. B.: Diagnostyka i zwalczanie inwazji pasożytów u zwierząt. Wydawnictwo Akademii Rolniczej Lublin. 3. Stefański W., Żarnowski E.: Rozpoznawanie inwazji pasożytniczych u zwierząt PWRiL Warszawa 1971. 4. Mehlhorn H., Duwel D., Raether W.: Diagnose und Therapie der Parasiten von Haus-, Nutz- und Heimtieren. Gustav Fischer Verlag Stuttgart New York 1993.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Ćwiczenia, zajęcia praktyczne/m. in. badania laboratoryjne, sekcje

Kod modułu	M_WE_SEM7 HGM
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Higiena mleka Milk hygiene
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV

Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (2/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Waldemar Paszkiewicz
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia
Cel modułu	Zapoznanie studentów z wymaganiami sanitarno-weterynaryjnymi oraz technologicznymi aspektami pozyskiwania i przetwarzania mleka w celu przygotowania ich do wykonywania obowiązków związanych z urzędowym nadzorem nad przetwórstwem mleka.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Istotą modułu kształcenia „Higiena mleka” jest zapoznanie studentów z: a) zasadami nadzoru sanitarno-weterynaryjnego nad pozyskiwaniem i przetwarzaniem mleka w oparciu o istniejące regulacje prawne, b) kompetencjami urzędowego lekarza weterynarii przy wykonywaniu wym. nadzoru, c) technologicznymi procesami w przetwórstwie mleka, d) systemem HACCP w produkcji mleczarskiej i e) metodami badań mleka i produktów mlecznych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Ziajka S. (red.): Mleczarstwo, zagadnienia wybrane. T. I i II, wyd. ART Olsztyn 1997 2. Kijowski J., Cegielska- Radziejewska R. (red.) - Kontrola zagrożeń żywności auditowanym i certyfikowanym systemem ISO22000/HACCP. Wyd. UP w Poznaniu, 2008, 3. Wybrane akty prawne dostępne w witrynach internetowych: wetgiw.gov.pl , isap.sejm.gov.pl , www.eur-lex.europa.eu 4. Wybrane PN i normy ISO
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, wizyta studyjna w mleczarni

Kod modułu	M_WE_SEM7 TOKS
Kierunek lub kierunki studiów	
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Toksykologia Weterynaryjna Veterinary Toxicology
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 (3,04/0,96)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Jose Luis Valverde Piedra
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Farmakologii, Toksykologii i Ochrony Środowiska
Cel modułu	Opanowanie wiedzy i umiejętności z zakresu zatruc u zwierząt
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Podstawowe pojęcia i terminy toksykologiczne. Czynniki wpływające na powstawanie zatruc. Toksykokinetyka i toksykodynamika. Rola biotransformacji w działaniu trucizn. Toksykometria. Charakterystyka najczęściej występujących w praktyce lekarskiej zatruc u zwierząt (okoliczności i przyczyny zatruc, losy trucizn w organizmie, mechanizmy ich działania, objawy, leczenie oraz postępowanie w przypadku stwierdzenia zatruc śmiertelnych. Diagnostyka zatruc ostrych i chronicznych- wywiad (czas i miejsce wystąpienia objawów, przebieg zatruc, liczba i gatunek zwierząt, sposób żywienia, ogólne warunki zoohigieniczne), objawy kliniczne (ze strony układu nerwowego, krążenia, oddechowego, pokarmowego, wydalniczego, rozrodczego,

	oczu i skóry), charakterystyczne zmiany anatomopatologiczne, badania laboratoryjne.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Garwacki S., Wiechetek M.: weterynaryjna Toksykologia Ogólna. Wyd. SGGW, 1994. 2. Zasadowski A., Garwacki S.: Weterynaryjne aspekty zatruc pestycydami. SGGW, 1994 . 3. Seńczuk A. (red.): Toksykologia współczesna. PZWL, Warszawa 1999. 4. Bohosiewicz M.: Toksykologia weterynaryjna. PWRiL, Warszawa 1979. 5. Piotrowski J.K. (red.): Podstawy toksykologii. WNT 2008. 6. Campbell A., Chapman M.: Zatrucia u psów i kotów. SIMS WLW, Warszawa 2001. 7. Brandys J. (red): Toksykologia. Wybrane zagadnienia. Wydawnictwo UJ, Kraków 1999. 8. Goyer R.A., Klaassen C.D., Waalkes M.P.: Metal Toxicology. Academic Press 1995. 9. Barski D., Spodniewska A. Toksykologia weterynaryjna - wybrane zagadnienia. Skrypt dla studentów weterynarii. UWM Olsztyn 2014.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład 2. Ćwiczenia laboratoryjne 3. Ćwiczenia audytoryjne (filmy przedstawiające przebieg kliniczny zatruc u zwierząt i postępowanie lecznicze) 4. Zaliczenia pisemne.

Kod modułu	M_WE_SEM7 PATOMORF 2
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Patomorfologia 2 Pathomorphology 2
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe / niekontaktowe	4 (2,5/1,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Wojciech Łopuszyński prof. uczelni
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Patomorfologii i Weterynarii Sądowej
Cel modułu	Celem nauczania w semestrze drugim (Blok-2) jest zapoznanie studentów z patologią nowotworów oraz metodami wykonywania sekcji zwłok u różnych gatunków zwierząt domowych oraz umiejętności makroskopowego i mikroskopowego rozpoznawania zmian morfologicznych powstających w organizmie zwierzęcym w przebiegu chorób.
Treść modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Patologia nowotworów. Patologia układowa w zakresie wad rozwojowych, zmian wstecznych, zapaleń, zaburzeń w krążeniu i zmian postępowych i nowotworów w następujących układach: patologia układu pokarmowego – jama ustna i przetyk, przedżołądki i żołądek właściwy, jelito cienkie i grube, wątroba i trzustka; patologia układu oddechowego – górne drogi oddechowe: jama nosowa, zatoki przynosowe, gardło, krtań, tchawica; patologia płuc; patologia układu krążenia: patologia serca, patologia naczyń; patologia układu moczowo-płciowego – konsekwencje uszkodzenia nerek, zapalenia nerek, patologia dróg wyprowadzających mocz, patologia jajników i

	macy, patologia męskich narządów rozrodczych; patologia chorób zakaźnych zwierząt w obrębie wymienionych układów.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Ogólna anatomia patologiczna zwierząt. Żuliński T., Rubaj B., Ziolo T. PWR i L, wydanie III, W-wa 1981; 2. Patologia ogólna zwierząt. Madej J., Rotkiewicz T. Wyd. ART. Olsztyn 1998; 3. Atlas histopatologii zwierząt. Rotkiewicz T. Wyd.. PWR i L, W-wa, 1987; 4. Patomorfologia chorób zakaźnych zwierząt. Kaszubkiewicz Cz. Wydawnictwo AR, Wrocław, 2002; 5. Patologia szczegółowa zwierząt: Madej J., Rotkiewicz T., Nozdryn-Płotnicki Z. Wydawnictwo UWM, Olsztyn, 2007; 6. Diagnostyka sekcyjna chorób zwierząt. Żuliński T.: PWR i L, W-wa, 1991; 7. Pathologic Basis of Veterinary Diseases. M.D. McGavin, J.F. Zachary. Mosby/Elsevier (wyd.5-6), 2012,2016.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, pokaz, dyskusja, zajęcia praktyczne, ćwiczenia mikroskopowe, wykonywanie sekcji zwłok różnych gatunków zwierząt, konsultacje indywidualne

Kod modułu	M_WE_SEM7 ZOON
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia	Zoonozy Zoonosis
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Nazwisko i imię osoby odpowiedzialnej - stopień naukowy	Dr Marta Staniec
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych
Cel modułu	Przekazanie wiedzy dotyczącej chorób zakaźnych i pasożytniczych przenoszonych w sposób naturalny ze zwierząt kręgowych na człowieka, lub też poprzez wektory. Drogi transmisji czynników zoonotycznych od zwierzęcia do człowieka. Zapobieganie zoonozom. Podstawowe informacje dotyczące epidemiologii, czynników etiologicznych, źródła zakażenia i rezerwuaru zarazka, objawów występujących u zwierząt i ludzi. Wykorzystanie niektórych czynników etiologicznych chorób odzwierzęcych jako potencjalnej broni biologicznej. Obowiązujące ustawodawstwo medyczne i weterynaryjne.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Występowanie, etiologia i patogenez, źródło zakażenia i rezerwuaru zarazka, wrota i drogi szerzenia się choroby, objawy choroby u zwierząt i u człowieka, rozpoznawanie i postępowanie, rozpoznanie różnicowe, leczenie, profilaktykę i zwalczanie wybranych chorób prionowych, wirusowych, bakteryjnych, pasożytniczych i grzybiczych. Możliwość wykorzystania chorób odzwierzęcych jako potencjalnej broni biologicznej

Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gliński Z. red.: Choroby zakaźne zwierząt I. Epizootiologia ogólna. Wyd. AR Lublin, 1999 2. Gliński Z., Kostro K., Furmaga J: Epidemiologia Weterynaryjna. Wyd. AR Lublin 2002 3. Gliński Z., Kostro K., Buczek J.: Zoonozy. Wyd. PWRiL, Warszawa 2008 4. Gliński Z., Kostro K, Gajęcki M (red.): Mikozy i Mikotoksykozy Zwierząt. Wyd. UP Lublin, Lublin 2011. 5. Gliński Z., Kostro K (red.): Choroby zakaźne zwierząt z elementami epidemiologii i zoonoz. Wyd. PWRiL, Warszawa 2011. 6. Greene C.E.: Choroby zakaźne psów i kotów. Wyd. Galaktyka. Łódź 2010 7. Fachowe piśmiennictwo medyczne i weterynaryjne, zagraniczne i krajowe
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, staże kliniczne, konsultacje, czytanie zalecanej literatury, przygotowanie do zajęć, zaliczenie

Kod modułu	M_WE_SEM7 CHPG
Kierunek lub kierunki studiów	weterynaria
Nazwa modułu kształcenia	Choroby gadów i płazów Diseases of reptiles and amphibians
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obligatoryjny
Poziom modułu kształcenia	jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ nie kontaktowe	2 (1,5/0,5)
Nazwisko i imię osoby odpowiedzialnej - stopień naukowy	Dr n. wet. Szczepaniak Klaudiusz
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Parazytologii i Chorób Inwazyjnych, Instytut Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt, WMW
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest przyswojenie przez studentów wiedzy dotyczącej chorób gadów i płazów zarówno gatunków krajowych jak i egzotycznych ze szczególnym uwzględnieniem zoonoz i antorpozoonoz. Student poznaje teoretyczne i praktyczne w techniki laboratoryjne wykorzystywane w procedurze diagnostycznej kręgowców zmiennocieplnych, w przypadku których anatomia i fizjologia uniemożliwia wykonywania standardowych technik diagnostycznych w oparciu o sprzęt dostosowany do ssaków. Studenci poznają podstawowy profilaktyki i terapii chorób niezakaźnych i zakaźnych.

Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Poznanie chorób zakaźnych i niezakaźnych najczęściej występujących w hodowli gadów i płazów. Przedstawienie procedur laboratoryjnych w diagnostyce chorób gadów i płazów wynikające z odrębności anatomicznej i fizjologicznej. Zdobywanie umiejętności poskramiania, pobierania próbek oraz ich transportu, przygotowania i analizy. Zapoznanie się z niezbędnym zapleczem technicznym potrzebnym do organizacji laboratorium dostosowanego do potrzeb analiz próbek pochodzących od gadów i płazów.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1 Understanding Reptile Parasites: A Basic Manual for Herpetoculturists & Veterinarians : Roger Klingenberg, Advanced Vivarium Systems (June 1, 1997) 2. Infectious Diseases and Pathology of Reptiles: Color Atlas and Text, autor: Elliott Jacobson, CRC Press; 1 edition (April 11, 2007) 3.Reptile Medicine and Surgery. autor: Douglas R. Mader MS DVM, Saunders; 2 edition 2007 4.Exotic Animal Formulary, autor: James W. Carpenter MS DVM Dipl ACZM, Saunders; 3 edition (December 28,2004) 5. Powszechnie występujące choroby gadów i ich terapia - S. P. Messonnier, Wydawca SIMA WLW Rok wydania 1998 6. Medicine and Surgery of Tortoises and Turtles. Stuart McArthur, Roger Wilkinson, Jean Meyer., Blackwell publishing, 2004
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady - prezentacje multimedialne

Kod modułu	M_WE_SEM7 HZRZM 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Higiena zwierząt rzeźnych i mięsa 1 Hygiene of slaughter animals and meat 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4 (2,1/1,9)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Krzysztof Szkucik prof. dr hab.
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia
Cel modułu	Opanowanie przez studentów wiedzy i umiejętności w zakresie: a) wykonywania urzędowego nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych i procesami obróbki poubojowej tusz i narządów pozyskanych od tych zwierząt, b) badania przedubojowego zwierząt rzeźnych oraz san.-wet. poubojowego, makroskopowego badania mięsa
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Istotą modułu kształcenia „Higiena zwierząt rzeźnych i mięsa” jest zapoznanie studentów z: a) zasadami urzędowego nadzoru nad procesem uboju zwierząt rzeźnych i kompetencjami urzędowego lekarza przy wykonywaniu wym. nadzoru w oparciu o obowiązujące regulacje prawne, b) praktycznymi aspektami badania przed- i

	poubojowego zwierząt rzeźnych ze szczególnym uwzględnieniem badania makroskopowego c) technologią uboju zwierząt rzeźnych, d) systemem HACCP w technologicznej linii uboju i e) kryteriami bezpieczeństwa, prawidłowej wartości odżywczej i jakości organoleptycznej mięsa.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Prost E.K. - Zwierzęta rzeźne i mięso – ocena i higiena. LTN, Lublin 2006 2. Gracey J.F., Collins D.S., Huey R.J.: Meat hygiene. W.B. Saunders Company Ltd.. London 1999 3. Praca zbiorowa.: Wybrane aspekty bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego. Główny Inspektorat Weterynarii, Warszawa 2008 4. Wybrane akty prawne dostępne w witrynach internetowych: wetgiw.gov.pl , isap.sejm.gov.pl , www.eur-lex.europa.eu 4. Wybrane PN i normy ISO
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia terenowe w rzeźni

Kod modułu	M_WE_SEM7 CHKON 1
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby koni. Blok I Equine diseases. Block I
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	6 (3/3)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Epizootiologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Gospodarskich i Koni Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Przekazanie studentom wiedzy niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, dotyczącej etiologii, epidemiologii, patogenez, diagnostyki, terapii i profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych koni oraz zasad postępowania administracyjnego w przypadku podejrzenia oraz stwierdzenia chorób podlegających obowiązkowi zwalczania
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Program wykładów i ćwiczeń z przedmiotu Choroby koni. Blok I obejmuje etiologię, epidemiologię, patogenezę, objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, rozpoznawanie, rozpoznanie różnicowe, leczenie, profilaktykę i zwalczanie chorób zakaźnych, w tym: afrykański pomór koni, niedokrwistość zakaźna koni, wirusowe zapalenie tętnic, zakaźne zapalenie macicy klaczy, salmonelloza, zakażenia herpeswirusowe (EHV1, EHV4, EHV3), grypa, choroby grypopodobne, zakaźne zapalenia naczyń chłonnych, nosacizna, zołzy, gorączka Zachodniego Nilu, zakaźne zapalenia mózgu i rdzenia, tężec, zakaźne choroby płuc źrebiąt, biegunki noworodków, posocznica (kulawka), rodokokoza oraz etiopatogenezę, symptomatologię, diagnostykę, diagnostykę różnicową, zapobieganie oraz leczenie chorób niezakaźnych: skóry i jej pochodnych, układu oddechowego, układu krążenia, układu pokarmowego, układu wydalniczego, układu nerwowego, ochwatu, chorób niedoborowych, chorób źrebiąt oraz

	miopatii, gospodarkę wodno-elektrolitową i jej zaburzenia, postępowanie zachowawcze w morzyskach, zasady postępowania w intensywnej terapii chorób wewnętrznych koni, zaburzenia metaboliczne, wybrane zagadnienia z endokrynologii koni (cukrzyca, choroby tarczycy, moczówka prosta, karłowatość przysadkowa, zespół metaboliczny), diagnostykę laboratoryjną zaburzeń narządowych i układowych
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gliński Z. red.: Choroby zakaźne zwierząt I. Epizootiologia ogólna. Wyd. AR Lublin, 1999 2. Kita J., Kaba J. red.: Podstawy epidemiologii weterynaryjnej. Wyd. SGGW, Warszawa 2008 3. Winiarczyk S., Grądzki Z. red.: Choroby zakaźne zwierząt domowych z elementami zoonoz. Lublin, 2000 4. Dietz O., Huskamp B.: Praktyka kliniczna: Konie. Galaktyka, Łódź, 2008 5. Sellon D.C., Long M.T: Equine infectious diseases. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2007 6. Robinson N.E: Current therapy in equine medicine. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2003 7. Knottenbelt D.C.: Equine neonatology medicine and surgery. Saunders, Elsevier, St. Louis, Missouri 2004 8. Knottenbelt D.C, Pascoe R.R.: Color atlas of diseases and disorders of the horse. Mosby, Elsevier, 1994 9. Rush B., Mair T.: Equine respiratory diseases. Blackwell Science, 2004 10. McAuliffe S.B., Slovis N.M.: Atlas chorób źrebiąt. Elsevier 2010 11. Strasser H.: Ochwat, Warszawa 2007 12. Madej E., Riha T., Lutnicki K.: Choroby kolkowe koni Wyd. UP Lublin 2011 13. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne i terenowe, demonstracje, staże kliniczne, konsultacje